



Uitnodiging symposium:

HERSENLETSEL ...EN HOE NU VERDER?

Persoonlijke, sociale en maatschappelijke impact van hersenletsel

15 november 2018

Het jaarlijkse symposium van het NAH (Niet-Aangeboren Hersenletsel) Netwerk Zuidoost Brabant staat dit jaar in het teken van de persoonlijke, sociale en maatschappelijke gevolgen na een hersenletsel. Twee vooraanstaande sprekers hebben toegezegd een lezing te willen houden:

Caroline van Heugten (hoogleraar klinische neuropsychologie aan de Universiteit van Maastricht) over: "Gevolgen van hersenletsel: onzichtbaar maar niet onbehandelbaar."

Manu Keirse (Emeritus hoogleraar Faculteit Geneeskunde KU Leuven) over het ingrijpende rouwproces na een hersenletsel: "Leven met een levend verlies".

Vervolgens gaan we in verschillende workshops in op de stappen die hierna volgen. Te denken aan:

- Hoe kunnen cliënt, mantelzorger en hulpverlener omgaan met de onzichtbare gevolgen van hersenletsel?
- Wat zijn specifieke aandachtspunten bij NAH bij kinderen of jongeren?
- Hoe voer je een effectief "keukentafelgesprek"?
- Wat is het belang van de inzet van ervaringsdeskundigen bij gemeenten en wijkteams?

Voor wie?

Professionals die te maken hebben met mensen met NAH, zoals zorgverleners, gemeenten, WMO consulenten en wijkteams.

Locatie:

Aristo Zalen, Vestdijk 30 in Eindhoven

Datum & tijd:

15 november 2018, van 13:00 tot 17:00 uur

Aanmelden voor dit gratis symposium:

Stuur een e-mail naar informatie@nahzobrabant.nl o.v.v. uw naam, functie en organisatie

De definitieve indeling van deze middag volgt in september, maar u kunt zich nu al aanmelden voor dit symposium.

Meer informatie over het NAH Netwerk Zuidoost Brabant: www.nahzobrabant.nl of [facebook](#) of schrijf in voor onze [nieuwsbrief](#).

Toelichting sprekers:

Caroline van Heugten, hoogleraar klinische neuropsychologie aan de Universiteit van Maastricht: “Hersenletsel kan op de lange termijn tot veel problemen leiden en is een belangrijke oorzaak van blijvende invaliditeit. Toch worden aandoeningen als CVA en traumatisch hersenletsel nog steeds vaak gezien als zeldzame, acute incidenten waarvoor vooral in de eerste periode zorg nodig is. Op de lange termijn zijn het meer de ‘onzichtbare gevolgen’ op cognitief, emotioneel, gedragsmatig en sociaal gebied die het meest bepalend zijn bij de vraag hoe goed iemand zal kunnen terugkeren in de maatschappij, weer kan deelnemen aan het arbeidsproces en welke kwaliteit van leven hij of zij ervaart. Erkennen dat hersenletsel een chronische aandoening kan zijn, herkennen wat de mogelijke gevolgen zijn en weten welke behandelmogelijkheden er in de regio zijn is dan ook van groot belang, maar geen eenvoudige opgave.”

Manu Keirse, Emeritus hoogleraar Faculteit Geneeskunde KU Leuven: “Leven met een kind of een familielid met een ernstige beperking is leven met een verlies dat nooit eindigt. Bij een verlies door sterven verwacht je dat de pijn van het verlies geleidelijk afneemt, maar het permanent leven met een beperking heeft niets te maken met oplossing of beëindiging. Het is een verlies dat niet afneemt en wonden die niet genezen. Het gaat over verlies dat permanente energie en moed vraagt om nieuwe crisissen het hoofd te bieden. Je moet je voortdurend aanpassen aan veranderingen die het leven in belangrijke mate veranderen. Het gaat over jaar na jaar leven met de onvermijdbaarheid van het verlies dat continueert en over het vinden van een balans in het leven zonder je greep te verliezen.”